

Motion till riksdagen 2012/13:Ju304

av **Anders Åkesson och Roger Tiefensee (C)**

Tillståndskrav för s.k. åtelkamera

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en lagändring när det gäller krav på tillstånd vid användning av åtelkamera.

Motivering

Vildsvinens utbredning och till följd därav skador och olyckor orsakade av vildsvin i vårt land ökar. Vi eftersträvar därför en effektiviserad jakt på vildsvin i syfte att minska olägenheterna av en växande vildsvinsstam. I syfte att öka jägarens kunskap om viltet finns idag tillgång till så kallade viltövervakningskameror. Det har blivit vanligt att jägare och markägare skaffar sig viltövervakningskameror i samband med jakt på vildsvin. Dessa kameror används vid s.k. åtelplatser där foder i syfte att locka till sig vildsvinen läggs ut. Syftet med dessa kameror är att både jägare och markägare ska skaffa sig kunskap om vildsvinens dygnsrytm och vilka individer som besöker platsen för att med denna kunskap kunna bedriva en korrekt och förvaltande avskjutning. Sammantaget sker detta i syfte att möjliggöra en effektiv jakt av vildsvin i vårt land.

Gällande lagstiftning för användande av kamera på det sätt som beskrivs ovan ställer krav på tillstånd för kameraövervakning på allmän plats. Bestämmelsen avseende kameraövervakning på allmän plats har till syfte att minimera intrånget i vår personliga integritet. Självklart är en ”åtelplats” att betrakta som en allmän plats, en plats dit allmänheten med stöd i allemansrätten har tillträde.

I lagen om kameraövervakning finns ingen särskild undantagsbestämmelse för viltövervakningskameror eller åtelkameror som sätts ut i skog och mark i syfte att övervaka vilt. Lagens bokstav kan då tolkas som att det fordras tillstånd för att sätta upp viltövervakningskameror eftersom allmänheten genom

Fel! Okänt namn på

allemansträtten har rätt att vistas på platsen. Länsstyrelserna, som förväntas bedöma inkomna ansökningar och ge erforderliga tillstånd, ger idag olika besked till de jägare som kontaktar dem för att reda ut begreppen. I de fall tillstånd har ansetts nödvändigt har tillstånd inte givits. Denna osäkerhet i lagens tillämpningsområde och de olika tolkningar av gällande lag som uppvisas av olika länsstyrelser måste snarast undanröjas genom ett förtydligande i lagen. Det är inte rimligt att lagen skall omfatta sådana situationer som de när viltövervakningskameror används i normalfallet enligt ovanstående beskrivning.

Risken för intrång i den personliga integriteten vid användande av en så kallad åtelkamera är försumbar, och kravet på tillstånd försvårar i onödan den effektivare vildsvinsförvaltning som samhället så entusiastiskt efterfrågar. Lagen måste därför ändras så att kravet på tillstånd inte gäller för övervakningskameror som satts ut av jakträttsinnehavare med markägares tillstånd i syfte att övervaka vilt.

Stockholm den 3 oktober 2012

Anders Åkesson (C)

Roger Tiefensee (C)